

РЕШЕНИЕ

№ 7672

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 07.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **14066** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя Н. Н. Д., срещу уведомително писмо с изх.№ 01-2600/7784 от 30.10.2012г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г. за кампания 2010г.

С жалбата се оспорват констатациите, изложени в обжалваното писмо като жалбоподателят счита, че не е налице основанието за прекратяване на поетия агроекологичен ангажимент и се претендира отмяната му. В хода на съдебното производство жалбата се поддържа от управителя на дружеството жалбоподател – Н. Д. и адв.М. по съображения, изложени в съдебно заседание и в писмени бележки по съществуването на спора. Моли се да бъде уважена жалбата и да бъде отменен оспорвания с нея акт, като бъде върната преписката на административния орган с указания за произнасяне по подаденото заявление, т.е. за одобряване на нов агроекологичен ангажимент с първа година на ангажимента 2010г. и заявените БЗС като референтни такива. Намира, че оспорваният акт обективира отказ за издаване на индивидуален административен акт, с който се одобряват посочените в заявлението от 2010г. и с което се поема нов агроекологичен ангажимент за нови пет години. Отделно от това се твърди, че е налице пълна неяснота в действията на ответника предвид наличието на издадено уведомително писмо изх.№ 01-2600-814/26.01.2012г. за поет от

жалбоподателя нов агроекологичен ангажимент с начална година 2011г. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, обосновани с това, че административният орган не е доказал в хода на съдебното производство, че са налице условията за прекратяване на поетия агроекологичен ангажимент. Основанието, посочено в акта, че е налице припокриване само на 87,71 % от референтните /първоначално одобрени/ парцели със заявените през 2010г. намира, че не кореспондира с доказателствата по делото като нито експертизата, нито административният орган е установил как едни и същи БЗС през различните години – 2009г. и 2010г. са с различна площ и на какво се дължи това – на различно очертаване от заявителя, поради излизането на част от БЗС-та от т.нар. „допустим слой”, поради застъпване с площи, заявени от друг земеделски производител или поради други причини. Твърди се, че част от одобрените БЗС са прехвърлени на други земеделски производители, които продължават да ги обработват. Претендира разноски по представения списък.

Ответникът – Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, чрез надлежно упълномощения от него юриконсулт, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Намира, че са налице и доказани предпоставките за прекратяване на поетия от жалбоподателя агроекологичен ангажимент през 2009г., тъй като за кампания 2010г. дружеството не е заявило шест БЗС от одобрените през 2009г. като по този начин площта на припокриване е 87.71 % и не е изпълнено изискването на чл.24, ал.2 от Наредба № 11/06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Намира, че жалбоподателят не е изпълнил условията на чл.34 от Наредба № 11/2009г., при които е допустимо прехвърлянето на стопанство, както и по никакъв начин не е уведомил ответника, че част от одобрените му парцели се ползват от други лица. Претендира присъждането на разноски, вкл. и за юриконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не се спори от страните по делото и съдът приема за установено, че жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на § 1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ във връзка с чл. 19 от Наредба № 11/06.04.2009г.

На 08.06.2009г. от жалбоподателя е подадено общо заявление У. 16/060709/59962 за плащане на площ за кампания 2009г. по схеми и мерки за подпомагане, вкл. по мярка 214 „Агроекологични плащания”, направление „Биологично растениевъдство” за заявени БЗС с обща площ 33,24 ха, като в заявлението е посочено, че кандидатства по мярката за първа година. С писмо изх.№ 01-2600/2571 от 05.05.2010г. на Изпълнителния директор на ДФЗ жалбоподателят е уведомен, че след извършените административни проверки на декларираните БЗС, одобрени за участие по мярка 214 АЕП са площи в размер на 24,90 ха по приложената към писмото таблица на БЗС.

По делото е представено заявление за подпомагане от 26.05.2010г. за кампания

2010г. с У. 16/090610/82162. В него като схеми и мерки за подпомагане са отбелязани Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за национални доплащания на хектар земеделска земя /Н./, Плащания за природни ограничения за земеделски стопани в райони, различни от планинските /НР2/ и Агроекологични плащания /АЕП/. В приложението за кандидатстване по агроекологични плащания 2010 жалбоподателят е отбелязал, че подава ново заявление и в същото време, че участва за втора поредна година като е маркирал полетата „заявление за подпомагане” и „заявление за плащане”. Посочено е, че общата площ, с която кандидатства е 34,51 ха, а одобрената площ е 24,90 ха.

С писмо изх.№ 064883/14.09.2010г. на ДФЗ – ОД-П. жалбоподателят е уведомен, че при извършените проверки на подаденото заявление за подпомагане е установено наличие на двойно заявени площи. В същото писмо е указан редът за изясняване на принадлежността на двойно заявените площи като към него е приложена таблица с описани в нея номера на БЗС, за които има подадено заявление за подпомагане, освен от него, и от други земеделски производители. Видно от приложената декларация на л.107 от делото, жалбоподателят е потвърдил частично заявеният БЗС № 32038-175-1 и се е отказал от заявения БЗС № 55926-186-4, заявен и от И. И. В., като за потвърдения БЗС е представил договор за покупко-продажба от 07.11.2008г.

По делото е представено и прието приложение за кандидатстване за Агроекологични плащания 2011, като не се спори от страните, че от жалбоподателя е подадено заявление за подпомагане за кампания 2011г. В приложението са маркирани полетата „ново заявление”, „участвам за трета поредна година” и „заявление за плащане”. Общата площ, с която кандидатства жалбоподателя е 31,42 ха, а одобрената площ е посочена като 34,51 ха.

С писмо изх.№ 01-2600/7784 от 03.09.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” жалбоподателят е уведомен на основание чл.26, ал.1 АПК, че Държавен фонд „Земеделие” открива производство по издаване на акт за прекратяване на многогодишен агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” по направление „Биологично растениевъдство”. Като основание за образуване на производството е изтъкнато обстоятелството, че при извършените административни проверки и географско сравнение на одобрените/референтните парцели по мярка 214 и тези, които са заявени по направление през текущата кампания в И., е констатирано припокриване на площта от пресичане в размер на 87,71 %, с което е нарушена нормата на чл.24, ал.1 във вр. с ал.2 от Наредба № 11/06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания” от Програмата на развитие на селските райони за периода 2007-2013г. На това основание и въз основа на нормата на чл. 21 от Регламент (ЕС) № 65 на Комисията от 27.01.2011г. за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005г., на основание чл.18, ал.3, т.3 от Наредба № 11 са предприети действия по прекратяване на агроекологичния ангажимент по направление „Биологично растениевъдство”. Към писмото е приложена таблица с описание на заявените в текущата кампания парцели и одобрените /референтни парцели. От приложението към писмото се установява, че за текущата кампания са заявени 5 нови БЗС, като не са заявени 6 от одобрените/референтни парцели.

Срещу откриването на производство по издаване на акт за прекратяване на

многогодишен агроекологичен ангажимент по мярка 214 от жалбоподателя е подадено възражение, заведено с вх.№ 01-2600/7784 от 20.09.2012г. в деловодството на ДФЗ. Видно от него шест БЗС – 55926-32-1-1, 55926-32-17-1, 55926-32-18-1, 55926-32-7-1, 55926-32-9-1 и 55926-32-9-2, с насаждения от лавандула, са заявени за кампания 2008г.-2009г. За кампания 2009г.-2010г. парцелите били преарендовани, предоставени за ползване с всички задължения за биологично производство на Д. Н. Д. и М. Д. Д., поради икономически по-изгодното им обработване ведно с парцелите на тези двама земеделски производители, които ги регистрирали и очертали за тази стопанска година. Поради изложените причини жалбоподателят заявява, че за следващите години и досега, посочените парцели не са заявявани от него.

Обжалваното уведомително писмо № 01-2600/7784 от 30.10.2012г. за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „АЕП“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013г. за кампания 2010г. е получено от жалбоподателя на 06.11.2012г. С него, във връзка с изложените в писмото за откриване на производството сведения, е указано на жалбоподателя, че неговият агроекологичен ангажимент по направление „Биологично растениевъдство“ е прекратен.

По делото е изслушано и прието като неоспорено от страните, заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено.

От писменото заключение и обясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание, съдът приема, че не са оборени констатациите на административния орган, изложени в оспорвания административен акт. Видно от представената към заключението таблица, одобрени за 2009г. /първа година на участие/ са 11 БЗС с обща площ 24,90 ха. Заявени за кампания 2010г. са 5 от референтните парцели, както и нови 4 БЗС, които не са сред одобрените с писмо изх.№ 01-2600/2571 от 05.05.2010г. Не са заявени 6 от референтните парцели с обща площ 2,83 ха. При тези данни вещото лице е изчислило процента на припокриване на заявените с референтните парцели на 87,71 %. Вещото лице е изчислило и процент на припокриване при допустима грешка/отклонение при изчертаване на парцелите или георефериране на цифровите модели на картите за двете години, като е дало заключение, че същият е в размер на 88,63 %. Видно от заключението, няма неточности и изместване на картите при изготвяне на допустимия слой за кампания 2009г. и 2010г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу подлежащ на обжалване акт – уведомителното писмо има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК. Жалбата е подадена от активно легитимирано лице - оспорваното писмо засяга правната сфера на жалбоподателя – с него се прекратява поет дългосрочен агроекологичен ангажимент по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013г. Това обуславя правния интерес на жалбоподателя от оспорването му. Актът е бил получен от жалбоподателя на 06.11.2012г., а жалбата срещу него е подадена директно до Административен съд София-град на 20.11.2012г., видно от куриерска разписка № [ЕГН] на л.6 от делото, поради което съдът намира, че е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Актът е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.20 и чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл.10 от У. правилник на ДФ

„Земеделие“, в правомощията на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ влизат представляване на фонда и ръководене на дейността му при осъществяване на всички негови функции.

Обжалваното уведомително писмо – индивидуален административен акт, е издадено при спазване на изискванията, предвидени в чл.59 от АПК – в писмена форма, с изложени фактически и правни основания. От мотивите му се установява причината за прекратяване на агроекологичния ангажимент – незаявяване на част от одобрените/референтни парцели за кампания 2010г., вследствие на което одобрената площ за извършване на агроекологични дейности е намалена с повече от 10 %. Административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.24, ал.1 и ал.2 от Наредба № 11/2009г., съгласно която агроекологичните дейности или направления, които се основават на площ, се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на агроекологичното задължение, като одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент.

При издаване на оспорвания акт не са допуснати и нарушения на процесуалните правила. Административното производство по издаване на уведомителното писмо е започнало с изпратено до жалбоподателя уведомление № 01-2600/7784 от 03.09.2012г. за образуване на производството по издаване на административен акт за прекратяване на поет многогодишен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“, направление „Биологично растениевъдство“. В писмения си отговор жалбоподателят не е представил доказателства, оборващи фактическите констатации на административния орган. Напротив – във възражението му се съдържа изрично признание, че не е заявявал шест от референтните БЗС, тъй като ги е преарендовал и предоставил за ползване на други земеделски производители, които са поели задължението за биологично производство.

Въз основа на това може да се направи извод, че административният орган е изпълнил задължението си да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да събере относимите към спора доказателства.

При издаване на акта не са допуснати нарушения на материалния закон.

Съгласно чл.7, ал.1 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г., агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба срокът по ал.1 започва да тече от началото на годината на подаване на "Заявление за подпомагане", което през първата година на кандидатстване е и "Заявление за плащане". През всяка следваща година до изтичане на срока по ал.1 кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане".

В конкретния случай действително по делото са представени заявления за подпомагане от 26.05.2010г. за кампания 2010г., с попълнено приложение за кандидатстване по агроекологични плащания, в което жалбоподателят е отбелязал, че подава ново заявление, но в същото време, че участва за втора поредна година, като е маркирал полетата „заявление за подпомагане“ и „заявление за плащане“, както и приложение за кандидатстване за Агроекологични плащания за кампания 2011г., с маркирани полетата „ново заявление“, „участвам за трета поредна година“ и

„заявление за плащане”. Предвид изрично направеното изявление от жалбоподателя във възражението му срещу образуването на производство за прекратяване на поетия от него петгодишен агроекологичен ангажимент, че след 2009г. не е заявявал за подпомагане шест от одобрените парцели, съдът намира твърдението, че с последващите заявления е подадено ново заявление за поемане на нов петгодишен ангажимент, единствено като твърдение, ползващо защитната версия на жалбоподателя.

Съдът намира за недоказани твърденията на жалбоподателя, че е прехвърлено стопанството му на друг земеделски производител. Съгласно изискванията на чл.34 от Наредба № 11/2009г., е допустимо прехвърляне на стопанство, подпомагано по реда на тази наредба, като приобретателят може да продължи извършването на агроекологичните дейности до края на петгодишния период, когато отговаря на условията посочени в ал.1, т.1-4 – да е регистриран в И.; да отговаря на изискванията за подпомагане за съответната агроекологична дейност; да е преминал обучение по реда на чл.20, ал.1 от Наредбата, в случай че прехвърлянето е извършено след втората година от поетото агроекологично задължение, или е доказал наличието на опит в извършването на дейността; да е подадена от прехвърлителя и приобретателя пред областната дирекция на фонда по регистрация на прехвърлителя съвместна декларация за прехвърляне на стопанството. По делото не са ангажирани никакви доказателства в подкрепа на тези твърдения.

В чл.18 от Наредба № 11/2009г. са изброени условията, при които ДФЗ прекратява агроекологичния ангажимент и подпомаганите лица възстановяват или респективно при определени условия не възстановяват получената финансова помощ. Съгласно чл.18, ал.3, т.3 от Наредбата ДФЗ прекратява агроекологичния ангажимент, когато подпомаганите лица не са спазили изискванията на чл.24, ал.2 - одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления по чл.2, ал.1, т.1, буква "а", т.2, 3, 4 може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент.

От заключението на вещото лице по несъмнен начин се доказва, че вследствие незаявяването през последващата първата година на заявяване, на шест от одобрените БЗС, географското припокриване на заявените през 2010г. към одобрените парцели е 87,71 %, с което не е изпълнено изискването на чл.24, ал.2 от Наредба № 11/2009г. Събраните по делото доказателства потвърждават фактическите констатации на административния орган, обуславящи приложението на разпоредбата на чл.18, ал.3, т.3 от Наредба № 11/2009г., поради което съдът приема, че от административния орган е приложена правилно относимата материално-правна разпоредба.

С оглед изложеното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

Предвид това, на основание чл.143, ал.4 АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника съдебно-деловодни разноски в размер на 350 лева, от които 200 лева за депозит за възнаграждение на вещото лице и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Така мотивиран, Административен съд София – град, II отделение, 40 състав, на основание чл.172, ал.2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представявано от управителя Н. Н. Д., срещу уведомително писмо с изх.№ 01-2600/7784 от 30.10.2012г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г. за кампания 2010г. ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ съдебно-деловодни разноски в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: